

INGEZONDEN

Weltevreden, 28 Januari 1930.

Naar aanleiding van het door den heer S. M. Schols ingezonden stuk in het December-nummer over het honorarium van een tandarts-leeraar aan de tandartsenschool te Soerabaja voel ik mij verplicht eenige opmerkingen te maken.

De heer Schols rekent daarin voor, dat een kinderloos echtpaar te Soerabaja ongeveer f 950 per maand noodig heeft. Dit is werkelijk ontzettend, wanneer het tenminste waar mocht zijn. Doch de waarheid ligt er zoo ontzettend ver van af. Immers, de meeste ambtenaren (officieren, ambtenaren Binnenlandsch Bestuur, gemeenteambtenaren, justitie, politie) kortom alle gouvernementen- en gemeenteambtenaren moeten de eerste 6 jaren in Indië van een tractement van \pm f 500—f 600 leven. Tractementen van f 1000 worden slechts door ambtenaren met \pm 15 dienstjaren verdiend, meestal op het eind van hun Indische loopbaan, tegen den tijd van hun pensionneering. Ook in Soerabaja zijn mij ettelijke families met kinderen bekend, zoowel in het ambtelijke als in handels- en particuliere kringen, die van f 600 p. m. ruim leven en ook nog wel een f 50 p. m. weten over te houden. En ettelijke families met f 1000 tractement p. m. hebben zelfs nog wel kinderen op studie in Holland.

Een tractement van f 1000 per maand voor een getrouwd leeraar is m. i. een zeer behoorlijke honoreering. Voor jonge, actieve tandartsen is hier een mooie, goed gesalarieerde betrekking weggelegd. Vergeet niet, dat men Indië in dien tijd leert kennen, dat men niet verplicht is altijd leeraar te blijven. Hoevelen, in gouvernementenbetrekking uitgekomen, hebben zich later niet particulier gevestigd en hebben schitterende praktijken en inkomens.

Het *geen* particuliere praktijk mogen uitoefenen bij een tractement van f 1000 p. m. is niet bevreemdend. De meeste artsen van den Dienst der Volksgezondheid, op veel minder salaris, mogen *geen* particuliere praktijk uitoefenen. Worden de Officieren van Gezondheid Major Dokter, d. w. z. na 15 of 16 dienstjaren, dan ook mogen zij *geen* particuliere praktijk meer uitoefenen. En dan is voor hen pas het tijdstip aangebroken, dat zij f 1000 p. m. tractement hebben.

De tijd is ook in Indië voorbij, dat met het geld gesmeten werd.

Er moet hard en ernstig gewerkt worden. Maar een toekomst is er te maken. Voor een jongen tandarts, zelfs getrouwd en met kinderen, is een leeraarsbetrekking aan de tandartsenschool te Soerabaja, een *zeer* behoorlijke betrekking, die ik ten volle kan aanbevelen. De door den heer Schols geschetste voorstelling vind ik, op zijn zachtst genomen, zeer overdreven.

G. DEN BESTEN, Arts.